

Ambassadørkonferencen, og i Tilslutning til ham udtalte en hel Række andre Talere sig.

Efter at Konflikten saaledes var blevet bragt til Afslutning, skred Raadet til Overvejelse af Fortolkningen af forskellige Artikler i Forbundspagten samt forskellige folkeretlige Spørgsmaal, som havde rejst sig under Diskussionen, bl. a. for at imødegaa forskellige Udtalelser om Folkeforbundets Kompetence, som var egnet til at svække Folkeforbundets Prestige. Efter nogen Forhandling nedsatte Raadet et Udvalg, som skulde formulere forskellige Spørgsmaal til Forelæggelse for Domstolen i Haag, og da først og fremmest Spørgsmaalet om Raadets Kompetence. Dette stødte imidlertid paa den Vanskelighed, at Italien ikke ønskede, at visse af Spørgsmaalene forelagdes for Domstolen, men til Slut enedes man dog om, at Spørgsmaalene skulde forelægges for en Kommission af Jurister. Udvalgets Beretning blev forelagt Raadet den 26. September, og den 28. September afgav Raadets Formand, Vicomte *Ishii* dernæst en Erklæring i Forsamlingen om, at Raadet — »hvis Medlemmer alle er enige om, at enhver Strid imellem Forbundets Medlemmer, som muligt kan føre til et Brud, ligger indenfor Folkeforbundets Kompetence, og hvis en saadan Strid ikke kan bilægges ved diplomatiske Forhandlinger, Voldgift eller ved Domstole, er det Raadets Pligt at behandle Konflikten i Overensstemmelse med Pagtens Art. 15« — havde besluttet at forelægge forskellige Spørgsmaal til Udtalelse af en særlig Juristkommission. Til denne skulde hver i Raadet repræsenteret Stat vælge et Medlem, medens tillige Chefen for Folkeforbundssekretariatets juridiske Afdeling skulde indtræde som Medlem. De paagældende Spørgsmaal drejede sig om Raadets Kompetence, en Stats Ansvar for Forbrydelser begaaet paa dets Territorium og endelig en Nations Ret til at tage Tvangsforholdsregler i Anledning af paa-staaede Fornærmelser uden først at have forsøgt Underhandling eller Undersøgelse ved Hjælp af Raadet i Overensstemmelse med Pagtens Art. 12 og 15. Efter at denne Erklæring var oplæst, begærede *Branting* Ordet

og udtalte, at han vilde have foretrukket, at samtlige Spørgsmaal var blevet indanket for den faste mellemfolkelige Domstol i Haag. Blandt de følgende Talere, som udtalte sig i Anledning af Erklæringen, var ogsaa Danmarks Repræsentant, Kammerherre *Zahle*, der udtrykte den danske Delegationens levende Tilfredshed med at se Krisen afsluttet, uden at Freden var blevet brudt. De tilstedeværende Delegationer havde fuldt ud forstaaet de store Vanskeligheder, som havde maattet overvindes, og ingen havde ønsket at forøge disse. Kammerherre *Zahle* endte sin Tale med at fastslaa, at den danske Delegation ganske sluttede sig til de Bestræbelser, der var blevet gjort gældende for at hævde Forbundets Kompetence.

Den danske Delegation holdt sig iøvrigt under Krisens Forløb i Kontakt med den norske og svenske Delegation, og i Forbindelse med Finland, Schweiz og Holland arbejdede denne Gruppe af Stater saavel som Repræsentanter for Czekoslovakiet med flere Lande bevidst for en Hævdelse af de i Pagten indeholdte Principper, saaledes som Forholdene paa et vist Tidspunkt syntes at paakræve.

Forsamlingens Møder.

Forsamlingens Plenarmøder var iaar betydeligt færre end tidligere paa Grund af den græsk-italienske Krise, og Hovedarbejdet kom til at ligge i Udvalgene. Paa det 4. Plenarmøde paabegyndtes Diskussionen af de Spørgsmaal, der var forelagt Forsamlingen, med Valget af den tidligere brasilianske Præsident *Eptacio da Silva Pessoa* til Dommer i den faste mellemfolkelige Domstol i Haag i Stedet for den ved Døden afgaaede *R. Barbosa* samt Optagelsen af den irske Fristat i Forbundet. Debatten angaaende Raadets Arbejde i det forløbne Aar indlededes paa det 6. Plenarmøde og sluttedes paa det 11. Iøvrigt indskrænkede Forsamlingens Virksomhed sig væsentligt til at vedtage de forskellige tekniske Organisationers Beretninger og samtidig angive Retningslinier for Organi-